UNIVERSITY LIBRARY
Newspaper's Agri Clippings
For more information visit University Library Website
Web - uasbagrilibindia.org
E-mail- librarian@uasbangalore.edu.in
Thursday
10-09-2026

Udayavani pg 06

ಪಿಎಂಎಫ್ ಎಂಇ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಕೆಪೆಕ್‌ಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವ | ಕೃಷಿ ಸಚಿವ, ಕೆಪೆಕ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಿಎಂ ಅಭಿನಂದನೆ

■ ಉದಯವಾಣಿ ಸಮಾಚಾರ

ಬೆಂಗಳೂರು: ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಿರು ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ನಿಯಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆ (ಪಿಎಂಎಫ್ ಎಂಇ) ಯೋಜನೆಯ ಯಶಸ್ವಿ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಸಚಿವಾಲಯದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 'ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅನುಷ್ಠಾನ ರಾಜ್ಯ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ.

ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದ ಪಿಎಂಎಫ್‌ಎಂಇ ಸಮಾವೇಶ-2026 ದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಸಚಿವ ಚಿರಾಗ್ ಪಾಸ್ವಾನ್ ಅವರು ಈ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಹಾಗೂ ರಫ್ತು ನಿಗಮ ನಿಯಮಿತ (ಕೆಪೆಕ್) ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿರ್ದೇಶಕವೆಂಕಟರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಜೆ.ಪಾಟೀಲ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಡಾ.ಎಚ್.ಕೆ. ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅವರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

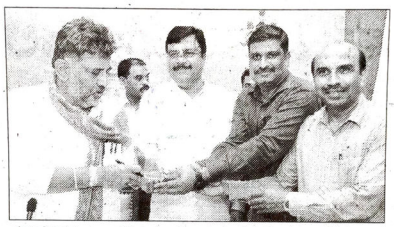

ಕೃಷಿ ಸಚಿವ ಪಿ.ಎಂ. ನರೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹಾಗೂ ಕೆಪೆಕ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಡಿ.ಕೆ.ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು.

ಕೆಪೆಕ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಲ್ ಏಜೆನ್ಸಿಯಾಗಿ 2020-21 ರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಕಳೆದ 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿಸಿರಿಧಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಬೆಲ್ಲ ತಯಾರಿಕೆ, ಕೋಲ್ಡ್ ಪ್ರಸ್ಸ್ ಎಣ್ಣೆ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಮಸಾಲೆ ಪದಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಹಾಗೂ ಬೇಕರಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ತಯಾರಿಕಾ ಘಟಕಗಳು ಸೇರಿ ವಿವಿಧ ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು 10,500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿಗೆಸಾಲಸಂಪರ್ಕತ(ಸಬ್ಸಿಡಿ) ಸಹಾಯಧನ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ1,300 ಕೋಟಿ ರೂ. ಗೂ ಹೆಚ್ಚುಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಒದಗಿಸಲು ಮತ್ತು ರೈತರು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೆಲೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಯೋಜನೆಯು ಮಹತ್ತರ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ.

ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯ ಯಶಸ್ವಿ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕುರಿತು ಕೆಪೆಕ್ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿರ್ದೇಶಕವೆಂಕಟರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಜೆ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಯೋಜನೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೈಗೊಂಡ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ವಿಷಯ ಮಂಡಿಸಿದರು. ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಡಾ.ಎಚ್.ಕೆ. ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅವರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವಿಸ್ತರಣೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿ ಕುರಿತು ಸಭೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗೌರವ ಸಂದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಎಂ ಡಿ.ಕೆ.ಶಿವಕುಮಾರ್‌ಅವರು ಕೃಷಿ ಸಚಿವ ಪಿ.ಎಂ.ನರೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹಾಗೂ ಕೆಪೆಕ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೆಪೆಕ್ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿತಿಳಿಸಿದೆ.

Prajavani pg 06

ಧಾರವಾಡ ಕೃಷಿ ವಿ.ವಿ: 'ಜಿಪಿಬಿಡಿ4' ಶೇಂಗಾ ತಳಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ವಾರ್ತೆ

ಧಾರವಾಡ: ನಗರದ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ 2004ರಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಜಿಪಿಬಿಡಿ 4 ಶೇಂಗಾ ತಳಿ ಐಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎ 2026 ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ (ಬೆಳೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ವಿಭಾಗ) ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಐಸಿಆರ್‌ಐಎಸ್‌ಎಟಿ, ಐಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎನಿಂದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 12ರಂದು ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ 'ಡ್ರೈಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ 2026- ಟ್ರಾನ್ಸಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಡ್ರೈಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ವಿತ್ ಸೈತ್ ಕೋ ಆಪರೇಷನ್' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ನಡೆಯಲಿದೆ.

ಪ್ರೊ.ಎಂ.ವಿ.ಸಿ.ಗೌಡ ನೇತೃತ್ವದ ತಂಡವು ಜಿಪಿಬಿಡಿ4 ತಳಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿತ್ತು. ತಂಡದ ಕಾರ್ಯ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು
ಪ್ರೊ. ಎನ್.ಬಿ.ಪ್ರಕಾಶ
ಕುಲಪತಿ,ಕೃಷಿ ವಿ.ವಿ,ಧಾರವಾಡ

ಜಿಪಿಬಿಡಿ 4 ತಳಿಯನ್ನು ಈವರೆಗೆ 11 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ತಳಿ ರೈತರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ. ಇದು ಎಲೆಚುಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತುಕ್ಕು ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಗುಣ ಹೊಂದಿದೆ. ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ವಿ.ವಿಯ ಬೀಜ ಘಟಕವು 2006 ರಿಂದ 2022ರವರೆಗೆ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ 16,540 ಕ್ವಿಂಟಲ್ ತಳಿವರ್ಧಕ ಬೀಜದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಬೀಜಗಳ ಮೂಲಕ ಜಿಪಿಬಿಡಿ4 ತಳಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ದೊರೆತ ಇಳುವರಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಟಿಎಂವಿ 2 ತಳಿಯ ಇಳುವರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಜಿಪಿಬಿಡಿ 4 ತಳಿಯಿಂದ ₹1,760 ಕೋಟಿ ಲಾಭ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

'ಧಾರವಾಡ ಕೃಷಿ ವಿ.ವಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಜಿ2-52, ಡಿಎಚ್-245, ಡಿಎಚ್-262, ಜಿಪಿಬಿಡಿ-5, ಡಿಬಿಜಿ 4 ಸೇರಿದಂತೆ ಐದು ಸುಧಾರಿತ ಶೇಂಗಾ ತಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಪಿಬಿಡಿ 4 ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂದು ವಿ.ವಿ ವಿಸ್ತರಣಾ ನಿರ್ದೇಶಕಿ ಪ್ರೊ. ಮಂಜುಳಾ ಎನ್. ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜಿಪಿಬಿಡಿ 4 ಶೇಂಗಾ

ಸಿಎಂ ನೇಗಿಲ ಯೋಗಿ ಯೋಜನೆ

ರೈತರ ಜಮೀನು ಉಳುಮೆಗಿನ್ನು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಉಚಿತ

ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಲಾಭ | ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ 31 ಕಡೆ ಜಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಶತದಿನ ಕೊಡುಗೆ | ₹152 ಕೋಟಿ ಮೀಸಲು

■ ಉದಯವಾಣಿ ಸಮಾಚಾರ

ಬೆಂಗಳೂರು: ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಡಿ.ಕೆ. ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 100 ತುಂಬಿದ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ 'ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ನೇಗಿಲ ಯೋಗಿ ಯೋಜನೆ' ಘೋಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಊಳಲು ಉಚಿತವಾಗಿ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ನೀಡುವ ಯೋಜನೆ ಇದಾಗಿದ್ದು, ಈ ಮೂಲಕ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರ ನೆರವಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಬುಧವಾರದ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದು, ಡಿಸಿಎಂ ಡಾ.ಜಿ.ಪರಮೇಶ್ವರ್ ಅವರು ಸುದ್ದಿಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿ, ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ರೈತರ ಬಳಿ ಇರುವ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದೆ. ಇದರ ಬಾಡಿಗೆ ದರವನ್ನು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಗಳು ನಿಗದಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಮಾಲೀಕ ತನ್ನ ಜಮೀನು ಉಳುಮೆ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಇತರ ರೈತರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಅನುವುಮಾಡಲಿದೆ ಎಂದರು. ▸ 8ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ

ಕಾರ್ಖಾನೆ ಆಸುಪಾಸು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮನೆ!

ಬೆಂಗಳೂರು: ಟೌನ್‌ಶಿಪ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಅವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲೇ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ 'ಶ್ರಮಿಕ ನಿವಾಸ' ಯೋಜನೆ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಪುಟ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ▸ ವಿವರ: 7

172 ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತುಲ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ

ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಸಂಚಾರ ದಟ್ಟಣೆ ತಗ್ಗಿಸಲು ಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಹೆಚ್ಚು- ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲೂಕಿಗೊಂದು ವರ್ತುಲ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. 'ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಗ್ರಿಡ್ ಯೋಜನೆ'ಯಡಿ 172 ಸ್ಥಳೀಯ ಯೋಜನಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವರ್ತುಲ ರಸೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ▸ ವಿವರ: 7

ಜಮೀನು ಉಳುಮೆಗಿನ್ನು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಉಚಿತ

1ನೇ ಪುಟದಿಂದ ▸ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಖರೀದಿ: ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಊರಿನ ರೈತರ ಬಳಿ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೆರೆ-ಹೊರೆಯ ಊರಿನ ರೈತರಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಪಡೆದ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದರೆ, ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಖರೀದಿಸಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಡಿಸಿಎಂ ಪರಮೇಶ್ವರ್ ಹೇಳಿದರು.

3 ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ: ಉಚಿತವಾಗಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೈತರಿಗೂ ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 3 ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

152 ಕೋಟಿ ರೂ. ಖರ್ಚು: 3 ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಹಿಡುವಳಿ ಇರುವ 59 ಲಕ್ಷ ರೈತರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು, ಜಿಲ್ಲೆಗೊಂದರಂತೆ 31 ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬಳಿಕ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 152 ಕೋಟಿ ರೂ. ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು.

ತೇಗ ಸಿರಿಗೆ ₹493 ಕೋಟಿ ವೆಚ್ಚ: ಸಂಪುಟ ಅನುಮೋದನೆ

ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಸಮಗ್ರ ವೃಕ್ಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರವು 493 ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ 'ತೇಗ ಸಿರಿ' ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಸಂಪುಟ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಮುಖ ರಸ್ತೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜಮೀನಲ್ಲಿಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ತೇಗದ ಗಿಡ ನೆಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಆ ಜಮೀನಿನ ರೈತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. 10-15 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮರ ಕಟಾವಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಕಡಿತಲೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶೇ.70ರಷ್ಟು ಲಾಭವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶೇ.30ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಟ್ರೀ ಪಟ್ಟಾ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರ್ ನೀಡಿದರು.

Udayavani pg 01

Beyond the GI tag

While a GI tag is meant to mark a milestone, for many of Karnataka's products it has also marked the beginning of a longer journey towards greater visibility, wider markets and better returns, writes Pavan Kumar H

From Nanjangud Rasabale, Indi lemons and Dharwad Peda to Channapatna toys and Bidriware, Karnataka has 49 Geographical Indication (GI)-tagged products. But for many of them, the tag is only the beginning. The bigger challenge is turning recognition into visibility, markets and better returns.

According to the Department for Promotion of Industry and Internal Trade (DPIIT), under the Ministry of Commerce and Industry, Karnataka ranks fourth in the country in the number of GI-tagged products. Of the 49 products, 24 are agricultural products, 21 are handicrafts, three are manufactured goods and one is a food product. There are 3,877 registered authorised users in the state, including artisans, weavers, producers and farmers.

The tag is given to products whose unique characteristics or reputation are linked to a particular geographical region. It can help them access better markets and fetch higher prices, while also protecting traditional products and crafts from counterfeiting.

Getting the tag, however, is not always easy. An application has to establish the product's history, traditional production methods, distinct characteristics and its geographical connection to the region. Even after recognition, many products struggle to translate the tag into stronger markets and better returns.

Meanwhile, 14 applications from Karnataka are pending before the Union government, with some having been in the pipeline for years. The application for Sanikatta salt was filed in 2025, while the demand for GI recognition for Gokak Kardantu goes back to 2018. Of the 14 pending applications, six are for agricultural products, four for handicrafts and four for food items.

According to officials at the *Visvesvaraya Trade Promotion Centre (VTPC), the nodal office for promoting GI-tagged products in Karnataka*, several applications remain under consideration because applicants, organisations or government departments, in most cases, have not been able to submit the evidence needed to establish a product's origin, unique characteristics and connection to a specific geographical area.

A jasmine plant at a village in Hoovina Hadagali taluk of Vijayanagara district.

When the tag works

The GI tag has made a visible difference for the growers of Indi lemons. Rahulkumar Bhavidoddi, Deputy Director of the Lime Board, says demand for Indi lime increased drastically in countries such as the UAE, Oman and the UK after it received the GI tag in 2023. "We produce around 2.2 lakh to 2.4 lakh tonnes of this lime, and nearly 50% of it is exported. There is greater potential to increase exports if the produce is marketed better," he says.

Demand for and sales of seedlings of the lime variety have also increased at least tenfold since 2023, he adds. However, traders from other parts of the country continue to grade Indi lime as their own produce and export it, he says.

"By creating awareness, we can prevent this and consolidate Karnataka's exports by bringing all the GI-tagged lime growers under one roof," he says.

Workers harvest salt at the estuary of the Aghanashini river at Sanikatta, near Gokarna. The application for a GI tag for Sanikatta salt, filed in 2025, is pending before the Union government. PHOTO BY DILEEP REVANKAR

Demand for Indi's Kagzi lemons has gone up drastically after it received GI tag in 2023.

Mattu Gulla received GI tag in 2011.

Nanjangud Rasabale is yet to benefit fully from its GI tag due to the lack of a cooperative society.

The missing link

In the case of Hoovina Hadagali jasmine growers, inadequate storage infrastructure and weak marketing are major challenges.

S Halesh, president of the Mallige Growers' Association of Hoovina Hadagali in Vijayanagara district, says jasmine is a highly perishable product and without cold storage, organised marketing and reliable access to buyers, farmers have little bargaining power. This allows middlemen and agents to take away a significant share of farmers' earnings.

"Nearly 28% to 30% of the total cost of the product is pocketed by agents. Farmers are forced to sell their produce at a lower price" he says.

Despite strong demand for the fragrant jasmine in Malaysia, Singapore and Sri Lanka, Halesh says poor publicity and marketing have prevented the flowers from reaching international markets.

A long wait

For the growers of Tiptur copra, the GI tag itself has become a long wait. Shankar Murthy, president of the Coconut Growers Association, Tiptur, says the association had earlier submitted an application seeking GI recognition for copra and its products. However, officials sought details establishing their uniqueness. The process was further delayed as laboratory analysis took time and officials handling the application were transferred frequently.

In March 2026, an expert committee asked the Tiptur Farmer Producer Company Ltd (TFPC) to submit a completed application within two months. However, the company is yet to submit it.

Murthy says a GI tag would give the copra global recognition and help farmers get a better price.

"GI tag symbolises quality and maintenance of world standards. Despite producing a unique product, we are unable to market it at the international level. We have been trying for this tag for the last five years, yet we are unable to succeed," he says.

Once it receives the tag, Tiptur copra can become a 'brand' and help improve sales, he adds.

The Tiptur experience highlights another side of the GI system — the long and often complicated process of documenting what makes a traditional product unique and establishing its connection to a particular region.

Beyond recognition

While a few products have benefited from GI recognition, experts say a majority have been unable to realise its potential because of inadequate publicity and marketing, and the absence of effective producer or cooperative organisations.

K Ramakrishnappa, former additional director of Horticulture, acknowledges that only a few GI-tagged products in Karnataka have benefited substantially from the recognition.

"The GI committee sets very high standards for maintaining quality. Individual farmers or producers cannot maintain that. They need handholding from the government to ensure that products and produce reach greater markets across the world," he says.

He cites Udupi Mattu Gulla (brinjal), Byadagi chilli and a few other products as examples of GI-tagged products that have benefited from the establishment of cooperative societies.

"Products such as Nanjangud banana, Mysore betel leaf and Kari Ishad mango continue to miss out on the potential benefits due to lack of a co-operative society," he adds. K T Sathyanarayana, who grows Nanjangud Rasabale saplings, says forming an association or union could have created a larger market for the banana.

"I am not sure why no union has been formed. The Horticulture Department should have taken the initiative," he says.

The GI tag has, however, improved recognition for Nanjangud Rasabale at the local level. The banana variety now has greater visibility on pushcarts across the Old-Mysuru region, he adds.

For Karnataka's GI-tagged products, a GI tag may establish the identity of a product, but maintaining quality, building a brand and finding markets require collective effort. Every GI product needs a dedicated marketing strategy, regular fairs and exhibitions, international marketing and, most importantly, an organisation to support GI producers and products.

FEEDB
Send your i
commen
spectru
deccanhera

Planting the seeds of better farming

Poornima Kanahalli writes about an initiative helping Malnad plantation growers bring science, technology and better planning to farming

On the third Saturday of every month, a plantation in Kodagu, Chikkamagaluru or Hassan – the coffee belt of Karnataka – turns into a classroom.

By 10 am, learners assemble in neat rows and sing the *raita geete* before the lessons begin. Their day opens with discussions on soil, irrigation, pests, crop varieties, farm economics and the science behind a good harvest.

The students are between 18 and 85 years old and come from the Malnad districts of Karnataka and Tamil Nadu. Nearly half of them are IT professionals who spend their weekdays in offices and weekends managing their plantations.

These hands-on learning sessions are organised by 7 Bean, a group of farmers, experts and enthusiasts in Sakleshpura who share an interest in plantation management.

The initiative was launched in 2019 to fill the gap between agricultural research and its application by taking scientific knowledge to the field and testing it under real-world plantation conditions.

According to Dharmaraj H S, an acclaimed coffee and black pepper grower and chairperson of 7 Bean, research institutions develop recommendations, but farmers have to apply them to varying soil, weather and crop conditions. What works in one plantation may not necessarily work in another.

The learning sessions focus on coffee, arecanut, black pepper and cardamom, the main plantation crops of Malnad. Participants learn through demonstrations in successful plantations, with practices explained step by step.

A training session organised by 7 Bean at a plantation in Kushalnagara.
PHOTO BY AUTHOR

The eight-member teaching team includes experienced farmers, irrigation specialists and retired agricultural scientists. Some are lawyers, doctors and journalists by profession but have spent years acquiring knowledge of farming.

The one-year course includes 12 monthly classes, with lessons planned around the agricultural calendar. This allows participants to put their learnings into practice in their plantations before returning for the next session. Each learner must, thus, have at least half an acre of land and is expected to show progress over the course of the year. Learning sessions run from 10 am to 5 pm, and participants receive a certificate after completing the course.

The emphasis is on precision farming, understanding what a plantation needs and providing the right input at the right time. Before the course begins, learners are required to bring a soil-test report from their own land, which provides information on soil fertility, soil carbon and other aspects of their plantation.

Beyond crop production, their curriculum includes beekeeping, soil-moisture conservation, new crop varieties and technologies, labour management, rainwater conservation and pest and disease management.

Financial planning is given as much importance as crop management, with the larger objective of helping farmers run plantations that are productive, sustainable and financially viable.

Heavy rain and floods often wash away topsoil and disturb beneficial microorganisms. So, students are taught ways to conserve soil and water, and protect biodiversity.

Value addition is another area where students work on. With the support from Central Food Technological Research Institute (CFTRI), Mysuru, 7 Bean learners are working on beverages made from coffee leaves. In another initiative, previous and current participants are working with a German company to explore the use of coffee husk.

Every year, 7 Bean receives more than 1,000 applications, from which 180 participants are selected through interviews. Participants are charged a fee, which is reduced for those from economically weaker backgrounds.

"Our 20-acre coffee plantation at Bellavara village in Belur taluk used to generate about Rs 9 lakh a year until a few years ago. After adopting practices learnt at 7 Bean, the annual agricultural yield is now worth about Rs 25 lakh," says Ranjit, a 2024-batch participant.

Anil Kuchhalli returned to his native place in India from the US in 2019 and began farming with guidance from 7 Bean. "My father, initially sceptical, handed five acres of a neglected coffee plantation at Yeslur near Sakleshpur to me. Three years later, impressed by the progress, he handed over the entire plantation to me," says the 26-year-old.

Passing on knowledge

Dharmaraj recalls watching videos of sustainable plantations in Brazil and Vietnam and wondering when farms of a similar standard would emerge in India. Today, he takes pride in seeing some of his students create such plantations here.

"The knowledge acquired through years of agricultural experimentation cannot remain with just one generation of growers. Passing it on has become a responsibility," he says.

He is also encouraged by the number of young people showing an interest in agriculture.

Former Coffee Board member Asha Shashidhar sees 7 Bean as addressing an information gap that can have serious consequences for farmers.

About two decades ago, a disease affected the black pepper vines on her plantation. With little timely information on how to tackle it, she lost the vines. "Today, farmers have access to more comprehensive information through institutions such as 7 Bean," she says.

According to Dr Pradeep K N, president of 7 Bean, improving productivity is the future of Indian coffee.

"India currently produces about 3.73 lakh metric tonnes of coffee from around 13 lakh acres, with average productivity of about 333 kg an acre. If production has to rise to seven lakh metric tonnes without a significant expansion in acreage, productivity would have to increase to about 624 kg an acre," he says, adding that this requires better plant nutrition, efficient irrigation, mechanisation, scientific pest and disease management and improved cultivation practices.

The school also has a larger ambition: to establish a dedicated coffee university where growers themselves would have a role in documenting, developing and sharing knowledge.